

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Jesus stiller tørsten

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Joh 4:5-26.

Lesetekster: Jer 17:12-14, Åp 22:16b-17.

Jesus ville ikke ta opp noen diskusjon med fariseerne. Det var ikke tida til det: "Min mat er å gjøre hans vilje som har sendt meg og å fullføre hans gjerning." (Joh 4:34).

Vi møter Jesus på veien fra Judea til Galilea, og det står at han "**måtte da reise gjennom Samaria**" (Joh 4:3-4). Det var ikke nødvendig for Jesus å dra gjennom Samaria. Han burde valgt veien opp langs Jordandalen fordi jøder var uønsket i Samaria (Luk 9:51ff). Men det var en kvinne som tørstet i Samaria...

Vi kommer til Jakobs brønn, den er der fremdeles, ved inngangen til den grønne dalen der Sykar ligger. Disiplene er gått inn til byen for å kjøpe mat. Jesus var trett etter vandringen da han satte seg ved brønnen (Joh 4:6). Da kommer en samaritansk kvinne ut til brønnen for å hente vann. Det var ved den sjetten timen, altså midt på dagen (kl 12-13). Vanligvis pleide kvinnene å hente vann om kvelden, siste timen før solnedgang. Det var gjerne spesielle grunner til at denne kvinnen kom nå.

Hva tenker hun når **hun ser en jødisk mann** sitte ved brønnen? Vi vet ikke, men ved første blick kan synet av ham bygge en forventning i henne – om fordømmelse. Hun hadde nok møtt jødiske pilegrimer tidligere, så ovenpå og nedlatende! Samaritanerne hold bare fast ved lovene i Mosebøkene, de hadde sitt eget sted for tilbedelse, på Garisim og de var et blandingsfolk.

Jesus møter henne ikke med vonde ord, men **Jesus bygger et "vi-rom"**: "Gi meg å drikke!" (Joh 4:7). Er vi i samme båt, har vi et godt utgangspunkt for samtale! Dette gjør at kvinnen fra nå av har initiativet i samtalen. Jesus viser sårbarhet og overrasker henne med vennlighet, umotivert kjærlighet. Og med det skaper Jesus rom for å formidle Guds gave: "Kjente du Guds gave, og visste du hvem det er som sier til deg: Gi meg å drikke – så hadde du bedt ham, og han ville gi deg levende vann!" (Joh 4:10).

Du trenger **to hender for å ta imot** Guds gave: 1. Vi må vite om den. 2. Vi må be om den.

Jesus taler om "**levende vann**". Det er ikke en død dam, men en kilde, rennende vann. Det var slikt vann i Jakobsbrønnen, men det kan også bety Den Hellige Ånd, Guds ord og det evige livet. Jesus taler om hellig Ånd og liv i Guds hånd. Kvinnen hører at Jesus taler som om han har evig liv og Den Hellige Ånd å gi henne. Det var ikke ukjente begrep, hun hadde hørt de før, men at hun skulle få dem bare hun ville spørre etter dem?!

Kvinnen taler om **brønnen** (Joh 4:11-12). Jesus taler om **vannet** i brønnen. Kvinnen leter etter en synlig sammenheng mellom det hun hører og det hun ser. Slik sett ligner hun på oss, men hør: Det er bare det vannet Jesus tilbyr som stiller tørsten. Ikke brønnen som bærer vannet til deg. Ikke dåpsritualet, men nåden du får legge deg i med

hele din tyngde. Ikke bare ord, men Ånden i Ordet.

Jesus taler om "levende vann" (10.13-14). Det er kildevann/ rennende vann. Kvinnen hører og møter en uventet kjærlighet som forløser krefter, frimodighet og talent. Kvinnen ber om å få Guds gave (Joh 4:15) og får erfare at hun med denne kjærligheten blir satt fri til å tjene Gud slik hun er og der hun er.

Våger du ta imot drikke, tross brønnen? Eller ser du deg vantro på Jesus, en tømmermann ifra Nasaret i Galilea, filleby i jødisk målestokk, ikke en gang nevnt i GT, fornektet, forrådet, forbannet, forlatt...

Våger du å være brønn for Guds gave til de mennesker i ditt nettverk som trenger, ja lengter etter å få stille tørsten? Eller du deg motløs på din egen skrøpeligheit? Hør: Det handler ikke om deg, men Herren Jesus Kristus.

Hvor har du blikket? Apostelen Paulus hjelper oss idet han skriver til korinterne: "Derfor, da vi har denne tjenesten, i og med at vi har fått miskunn, mister vi ikke motet... For vi forkynner ikke oss selv, men Kristus Jesus som Herre, oss selv derimot som tjenere for dere for Jesu skyld. For Gud, som bød at lys skulle skinne fram i mørket, han har også latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi åsyn skal lyse fram. Men **vi har denne skatt i leirkar**, for at den rike kraft skal være av Gud og ikke fra oss selv." (2Kor 4:1.5-7).

Jesus sier klart at **verdens brønner** ikke kan stille din evige tørst (Joh 4:13). Og Jesus gir deg **garanti for to løfter** (Joh 4:14): 1. Det evige livet (frelsen). 2. Det evige livet blir gitt videre (tjenesten).

Tenk over ordet "**blir**" i vers 14: Det du tar imot. Det "blir" fylde i ditt brønnkammer. Ikke mer. Ikke mindre. Og bare ved å ta imot Guds gave, kan du gi Gud den gaven som han vil ha.

Jesus svarer på kvinnens bønn med å **avdekke synden som binder** henne til dødskreftene og livet i skyggene (Joh 4:16). Det er ikke en tabbe av Jesus. Kvinnen kjente sverdet som stakk, men hun kjente mer: At hun har med Herren å gjøre, en åndelig kapasitet. Dette førte til noe av det viktigste som er uttalt på jorda: "Gud er ånd, og de som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet." (Joh 4:24).

Tilbedelse av Gud er ikke bundet til tider, steder, spesielle nasjoner eller metoder (Sal 62:6-9 og 85:11-12). Gud tilber du bare i ånd (indre liv) og sannhet (ytre liv). Det er slike tilbedere Faderen vil ha. Hør: Når Jesus i Joh 4:24 sier vi skal tilbe i ånd og sannhet, mener han vår medfødte ånd i betydningen "vårt indre liv". Som apostelen Paulus sier det i Rom 1:9, at han tjener Gud "i sin ånd". Vi finner jo spor av apostelen Paulus langs Middelhavet, og ser at han tilba Gud i sannhet (avslørt/ åpent/ etterprøvbart) – men også i ånd.

Dette er større enn jeg har ressurser til, tenker du kanskje? Ja, men husker du hva apostelen Paulus sier til korinterne: "Derfor, da vi har denne tjenesten, **i og med at vi har fått miskunn**, mister vi ikke motet..." (2Kor 4:1). Et liv i tilbedelse handler ikke om å gi Gud av ditt eget, men det handler om å gi Gud tilbake av det han har gitt deg. Husk Joh 4:14 og ordet "blir": Bare ved å ta imot, kan du gi Gud den gaven som han vil ha:

Tilbedere i ånd og sannhet.

"Bli fylt av Ånden!", sier apostelen i Ef 5:18. Da kan du tilbe Gud i ånd og sannhet: Ditt indre og ditt ytre liv er allerede en brønn, men den kan bli en bærer av "Levende vann" for dine medmennesker ved å bruke to hender... Da er du en tilbedelse etter Guds hjerte! Da skjer det noe i det område du beveger deg.

Med det samme Jesus åpner den levende kilden i hjertet vårt, setter vi fra oss **vannkrukken** (Joh 4:28-29). Bærer du vannkrukken, er du ikke bærer av levende vann – men dødt vann. Vannkrukken fylles bare for ditt eget behov. Gjerne av ulike og delvis urene og alltid usikre kilder. Kilden av "Levende vann" stiller ditt behov og mer; den flytter over til andre og stiller deres dype savn.

Hvem vil du være? 1. En som bærer en vannkrukke (en tapper). 2. En bærer av levende vann (en fyller). Vel, løfte hendene og ta imot Guds gave? Vite det. Ville det. Velge det.

